

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 11C/147/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1206206681
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:1206206681.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne BL Finance, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 44 307 683, zastúpená spoločnosťou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému Q. H.R., N.. XX.XX.XXXX, S. C. XXX, toho času pobytom na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Andreou Jančovičovou, pracovníčkou Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 411,64 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Trnava z 27.11.2007 č. k. 26Rob/843/2006-26.

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodná žalobkyňa sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava II dňa 27.03.2006 domáhala voči žalovanému titulom nesplnených záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere z 21.07.2001 zaplatenia istiny vo výške 411,64 eur (12.400,- Sk) spolu s príslušenstvom a zmluvnej pokuty v sume 82,33 eur (2.480,14 Sk). Žalobkyňa uviedla, že žalovaný čerpal z úverového rámca 534,59 eur (16.105,10 Sk) a to nákupmi tovaru, pričom zostáva uhradiť 411,63 eur (12.400,70 Sk).

V konaní bol vydaný platobný rozkaz Okresným súdom Trnava dňa 27. 11.2007 č. k. 26Rob/843/2006-26. Nakoľko sa súdu vydaný platobný rozkaz žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, súd podľa § 173 ods. 2 O.s.p. platobný rozkaz zrušil.

Žalovanému bola pre toto konanie uznesením tunajšieho súdu z 19.08.2013 č. k. 11C/147/2010-77 ustanovená opatrovníčka Andrea Jančovičová, pracovníčka Okresného súdu Piešťany, nakoľko pobyt žalovaného nie je známy (§ 29 ods. 2 a 6 O.s.p.).

Žalovaný, resp. jeho opatrovníčka sa k žalobe písomne nevyjadril/a.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa zmluvou o revolvingovom úvere z 21.07.2001, platobnou históriou, predsporovou výzvou z 22.02.2006, sadzobníkom poplatkov, prehľadom priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnených na internetovej stránke Národnej Banke Slovenska ako i ostatným obsahom spisu, a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalovaný a spoločnosť GE Capital Multiservis prostredníctvom obchodného zástupcu (Baumax SR, s.r.o.) dňa 21.07.2001 spísali zmluvu o revolvingovom úvere, v zmysle ktorej žalovaný žiadal o poskytnutie úveru a o vydanie karty s navrhovanou výškou úverového rámca 10.000,- Sk, výška pravidelnej mesačnej splátky bola 500,- Sk (20 x). V spodnej časti je uvedené, že táto zmluva sa uzatvára za nasledovných podmienok: výška pravidelnej mesačnej splátky 500,- Sk, výška úverového rámca 10.000,- Sk, dátum prvej splátky 21.08.2001. Podľa čl. 3.7 obchodných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy, veriteľ môže zákazníkovi jednostranne zvýšiť úverový rámec. Takéto zvýšenie bude zákazníkovi písomne oznámené. Pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená na terajšiu žalobkyňu, pričom súd o zmene účastníka rozhodol uznesením z 30.07.2012 č. k. 11C/147/2010-66, tak, že na miesto pôvodnej žalobkyne vstúpila do tohto konania terajšia žalobkyňa (pozn. súdu: spoločnosť GE Money Multiservis, k.s., Bottova 7, 821 09 Bratislava, IČO: 35 783 214 predala svoj podnik spoločnosti GE Money, a.s., Bottova 7, 821 09 Bratislava, IČO: 17 324 220).

Z platobnej histórie vyplýva, tak ako uviedla žalobkyňa, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v sume 534,59 eur (16.105,10 Sk). Zo strany žalovaného bolo uhradené spolu 419,64 eur (12.642,- Sk).

Z priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnených na internetovej stránke Národnej Banke Slovenska súd zistil, že v júli 2001 priemerná úroková miera z úverov predstavovala hodnotu 8,92 % (úvery obyvateľstvo).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), na účely tohto zákona sa rozumie: a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b/ predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby,

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb., typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb., typová zmluva nesmie obsahovať a/ neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b/ podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy), ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

I. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania (resp. ich právnymi predchodcami), ktorý mal byť založený zmluvou o revolvingovom úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže pôvodná žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaný) neovplyvňuje. Pre úplnosť sa uvádza, že zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, nadobudol účinnosť až 01.10.2001.

Súdny dvor už v rade prípadov (napríklad vo veci C-240/98 až C-244/98 Océano Group Editorial a Salvat Editores, vo veci C-168/05 Mostaza Cláro, vec C-243/08 Pannon GSM a vec C-40/08 Asturcom Telecomunicaciones), uzavrel, že systém ochrany zavedený smernicou 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán, čl. 6 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Ako to vyplýva z judikatúry, ide o kogentné ustanovenie, ktoré smeruje k nahradeniu formálnej rovnováhy, ktorú zmluva nastoľuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, skutočnou rovnováhou, ktorá medzi nimi môže znovu zaviesť rovnosť. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany, ktorú chce smernica č. 93/13/EHS dosiahnuť. Súdny dvor viackrát zdôraznil že tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom resp. dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym vonkajším zásahom. Vo svetle týchto zásad Súdny dvor stanovil, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky.

Súd považuje úrok 2,46% (v zmysle sadzobníka) mesačne, čo je 29,52 % ročne za neprimeraný s poukazom na priemernú úrokovú mieru z úverov v rozhodnom období (8,92 %).

Podľa názoru súdu ustanovenie zmluvy týkajúce sa úroku z úveru pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka) je absolútne neplatné. Dojednaná výška úrokov zo zmluvy spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Žalobkyňa by bez akéhokoľvek pričinenia získala neprimerane navýšenú sumu.

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Neprimeranou a teda odporujúcou dobrým mravom je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej ujednaní obvyklú, stanovenú s prihliadnutím k najnižším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozhodnutie NS ČR č. 21 Cdo 1484/2004).

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté

úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Súd považuje navyše za neprípustné, keď veriteľ v zmluve o úvere neuviedol výšku úroku (z bodu 6.1. všeobecných podmienok je zrejmé, že výška úroku je určená v sadzobníku). Spotrebiteľovi preto pri vstupe do právneho vzťahu nemuseli byť známe konkrétne podmienky čerpania úveru (jednak úroky ale aj rôzne poplatky v súvislosti s čerpaním úveru).

V danej veci ani zmluvná pokuta, úrok z omeškania 0,1% denne neboli individuálne dojednané, ale sú súčasťou všeobecných obchodných podmienok, resp. sadzobníka, pričom zmluvu môže spotrebiteľ buď ako celok prijať alebo ako celok odmietnuť.

Vzhľadom na uvedené nie je zmluvná pokuta uzavretá v súlade s ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21.01.2014 sp. zn. 9Co/202/2013). Rovnako má súd za to, že nebol platne dojednaný ani vyššie uvedený úrok z omeškania.

Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednaná technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednaná, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú (napríklad dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nekoná v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nie je možné priznať právnu ochranu. To isté platí aj o úroku z omeškania a poplatkoch v zmluve neuvedených.

Súd má za to, že v danej veci si žalovaný svoju povinnosť splatiť sumu 10.000,- Sk titulom zmluvy o úvere z 21.07.2001 splnil (uhradil spolu 419,64 eur (12.642,- Sk)).

II. Čo sa týka zvyšku nároku, keď žalovaný čerpal peňažné prostriedky nad uvedenú sumu, súd uvádza nasledovné. Podmienka písomnosti predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, teda jeho dodatku nebola dodržaná (pričom v účinnosti bol už zákon č. 258/2001 Z. z.). Na základe uvedeného tak súd posudzoval zvyšok nároku uplatnený žalobkyňou v tomto konaní podľa ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho poriadku o bezdôvodnom obohatení.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva

s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 107 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd predtým, ako pristúpil ku skúmaniu opodstatnenosti samotného tohto nároku žalobkyne, zaoberal sa otázkou premlčania (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z.). Zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní premlčanie vzhľadom na to, že v prípade premlčania takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

Pre úplnosť sa uvádza, čo sa týka § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22.10.2014 sp. zn. 11Co/377/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.01.2015 sp. zn. 11Co/427/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11.12.2014 sp. zn. 4Co/134/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihladať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia konajúci súd je povinný aplikovať toto ustanovenie a prihladať na premlčanie ex offio (aj bez námietky).

Procesná norma bez ohľadu na mieru legislatívneho vyjadrenia tohto pravidla pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarcu v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodit' pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože proste pôsobí v čase „dopredu“.

Kto márne nechá uplynúť premlčaciu lehotu (ktorej dĺžka ani režim sa nijako novou úpravou nemenili), jeho právo sa už o zložku právneho nároku oslabilo, hoci podmienené (úplne až účinným „dokonaním“ premlčania v súdnom konaní), no podstatné je, že žiadne právo týmto za účinnosti starej právnej úpravy nenadobudol, a nebola porušená jeho dôvera v právo, pretože podľa zásady vigilanti bus iura scripta sunt tento subjekt musel počítať s tým, že svoje právo stratí, a to výlučne dôsledkom svojej nedbanlivosti (Doc. JUDr. Marek Števec, PhD.: Zákon a sudcovia, K výkladu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa).

V danom prípade sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia mohlo vykonať po tom, čo došlo k jednotlivým plneniam z predmetnej zmluvy, pričom je zrejmé, že žalovaný čerpal finančné prostriedky po častiach, posledné čerpanie bolo dňa 08.08.2003. Preto subjektívna premlčacia doba na vrátenie týchto finančných prostriedkov začala plynúť dňa 09.08.2003 a uplynula dňa 09.08.2005 (utorok). Návrh na začatie konania bol podaný dňa 27.03.2006, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

Na základe vyššie uvedeného súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá v konaní úspech nemala. Súd však úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože nepodal návrh na ich priznanie a navyše mu žiadne v tomto konaní nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov,

kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).